

عنوان مقاله:

بررسی مشکلات استعدادیابی در رشته فوتبال

محل انتشار:

دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فریده اشرف گنجویی - عضو هیئت علمی دانشکده تربیت بنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

سجاد دوستداری - کارشناس ارشد مدیریت ورزشی.

سیدحمید سجادی - عضو هیئت علمی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

خلاصه مقاله:

در حال حاضر استعدادیابی در اکثر کشورها برای مربیان به مفهوم استفاده از آزمون ساده میدانی قابل اجرا است و مشکل اساسی این است که نظام غیر قابل انعطاف پذیر آموزش و پرورش در اکثر کشورها نمی تواند استعدادها بالقوه را حتی اگر شناسای شوند پرورش دهد، امروزه در کنار روش های متعددی که بسیاری از کشورها ی صاحب نام ورزش برای کسب موفقیت در عرصه های ورزش استفاده می کنند، استعدادیابی به عنوان یک روش علمی، متداول، فاقد زیان، قانونمند، موثر، با داشتن جنبه های مثبت دیگر برای هدایت نوجوانان به سمت ورزش قهرمانی مورد قبول همگان است (1). در ایران پرورش قهرمانان و کسب مدال حداقل در حد یک آرزومطرح بوده و تلاش هایی برای تحقق شکل صحیحی از آن لازم و ضروری به نظر می رسد. با این حال باید اذعان نمود که تا تنظیم یک برنامه ملی و هدفمند برای قهرمان پروری مسیر دشواری در پیش داریم و شاید بتوان مسئله استعدادیابی و پرورش استعدادها را یکی از گام های بنیادین و اولیه در خصوص تدوین برنامه ملی قهرمان پروری به حساب آورد (2). با توجه به اهمیتی که استعدادیابی و پرورش استعدادها در جامعه و ورزش کشور دارد، شناسایی مشکلات استعدادیابی و پرورش استعدادها کشور می توانند مسئولین را از وجود این مشکلات آگاه سازد، تا با رفع این مشکلات و موانع زمینه رشد و شکوفایی ورزشکاران جوان و فتح قله های افتخار فراهم آورند

کلمات کلیدی:

راهکارهای استعدادیابی، پرورش استعدادها، راهکارهای پرورش استعدادها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/229965>

